Glimt fra Livet i det norske Amerika

Af Carl G. O. Hansen.

LXXXIV.

Korte Træk af Rock Countys Historie. Vildkatbyerne i Wisconsin.

Inden Christian H. Tollefsrude og P. O. Langseth i sin „Nordmændenes Historie i Rock County, Wisconsin, og nærmeste Omegn" tar fat paa sit egentlige Emne, gir de i korte Træk selve Countyets Historie. I den graa Oldtid har de saakaldte „Moundbuilders" holdt til her. Senere kom Indianerne. Black Hawk-Krigen i 1832 vakte stor Opsigt i Østen, og de Soldater som deltog i dette Felttog roste Landet i Rock River Valley og Omegn op i Skyerne for Naturens Skjønhed og Jordens Frugtbarhed. Denne Reklame vakte Folk op i Østen, og derfra kom de første hvide Settlere til Rock County. I 1836—37 var der vild Spekulation i Byanlæg, de saakaldte Papirbyer. Nordmændene var endnu ikke kommet og slap saaledes at bli plukket. Det som nu er Rock County tilhørte delvis Milwaukee County, delvis Racine County.

Wisconsin blev Territory i 1836. To Aar efter blev Rock County dannet med de Grænser det nu har. Samme Aar, 1838, tog den første norske Settler i Wisconsin, Ola Knudsen Nattestad, sin Farm i Besiddelse. Aaret efter blev Countyet organiseret og Embedsmand valgt den første Mandag i Marts.

Om „Vildkatbyerne" berettes: Van Buren i Section 1 i Union Township blev udlagt paa begge Sider af Badfish Creek. Lotter solgtes der i flere Aar, indtil endel af Bygrunden i 1843 blev solgt for Skat. I Porter Township udlagdes Saratoga i Section 15, omkring Caledonia Springs. I Section 11 i Fulton Township blev Warsaw „platted" en kvart Mil fra det nuværende Edgerton. Paa Vestsiden af Rock River ved Catfish Rivers Udløb i Rock River i Section 19, Fulton Township, anlagdes Carramana. Hvis denne Papirby havde faat Jernbane, var den maaske blet en betydelig By, da den havde Adgang til Vandkraft fra baade Catfish River og Rock River; men Landets Eiere forlangte saa ublu Priser for Veiretten at Kompaniet anla sin Linje gjennem det nuværende Edgerton, og Carramana forsvandt. Wisconsin City og East Wisconsin City blev anlagt paa hver sin Side af Rock River i Syd for den i 1840 anlagte By Janesville. I Wisconsin City foregik Lottesalg til svimlende Priser. En kvart Mil søndenfor Wisconsin City i Rock Township anlagdes Newburgh. I 1837 blev denne lille Vildkatby solgt for $20,000. Ud paa Sommeren steg Prisen til $95,000 for endel af denne Humbug. I 1843 blev hele Byen solgt igjen ved Tvangsauktion for $1,352. I 1836 anlagdes Kushkanong en halv Mil søndenfor Newburgh. Navnet er rimeligvis laant fra Lake Koshkonong.

Mod Slutningen af 1839 eller i 1840 blev det en hastig Ende paa Boomen. Lottekjøberne var vist langt borte i Østen og kom neppe nogensinde til at ta Lotterne til Byggegrund. Yderst faa Farmere nedsatte sig i Countyet før Nordmændene kom. I 1840 fandtes her 1,701 Mennesker.

Aarsagen til den ringe Stilling var først Indianerne, hvoraf der trods Black Hawk Krigen var mange. Især var Winnebagoerne talrige. Desuden var Landet ikke tilsalgs heller. Der gik Rygter blandt de første hvide om at Regjeringen holdt Landet tilbage, fordi den vilde afstaa Landet (gi en Land Grant) til et Navigationskompani, som skulde uddybe Elven og gjøre den farbar. Der var livlig Kanofart paa Rock River. I 1840 kom en Mand til Janesville og fik organisert et Kompani som skulde bygge en Flodbaad og sætte i Rute paa Rock River. Baaden blev ogsaa bygget og gjorde en Prøvetur; men saa var det ogsaa forbi. Frihedsdagen, 4de Juli 1844, kom en Lystbaad op fra St. Louis. Den tog Passagerer ombord i Janesville og fortsatte Turen opover til Fort Atkinson, hvor man tog bort endel af Broen for at gi den fri Passage til Jefferson. Den gik i Rute hele den Sommeren. Om Høsten gik den tilbage til Mississippi. Det blev den sidste Navigation paa Rock River. En Dam opførtes nu over Elven, og først i 1867 opstaar der en Bevægelse for Rock Rivers Uddybning og de fire Indsjøers Opdæmning.

Hvad Countyet mest trængte var gode Farmere, som kunde og vilde farme baade med Hode og Hænder. 450,285 Acres af det bedste Agerland i Vesten laa og ventet paa de Bønder fra Numedal, Hallingdal og Land — fra hele Norge. Lidt over Halvparten af Rock County var Prærieland. Resten var bevoxet med Egetræer. I Dalene og paa Fladerne voxet det saftigste Græs, saa høit og saa kraftig, med deilige Blomster udover Bakkerne, at de første Nordmænd blev staaende og beundre det Edens Land de fandt, — og saa de vilde Frugttræer!

Det fjerde norske Settlement i Amerika har Professor Rasmus B. Andersen kaldt Rock County-Settlementet. Kendall-Settlementet ved Rochester, N. Y., (1825) var det første, Fox River-Settlementet i La Salle County, Illinois, (1834) det andet, og det ikke videre heldige Kolonisationsforsøg som Cleng Peerson gjorde i Shelby County, Missouri, (1837) det tredie. Svein Nilsson, Seminarist fra Klæbu, en af Pioneertidens mest bekjendte Journalister, reiste omkring i Rock County og skrev om hvad Nybyggerne havde fortalt ham, i „Billedmagasin" for 1869. Professor Anderson bygget paa Nilssons Skildringer i sin Beretning om det „fjerde Settlement", som forekommer i hans udmærkede historiske Værk "First Chapters of the Norwegian Immigration."

Det var Brødrene Ole og Anton Nattestad fra Vegli i Numedal som ledet Indvandringen ind i Rock County. De var Gaardmandssønner, begge driftige Karer og foretagsomme. De hørte til de bekjendte Driftekarer som kjøbte op Sauer, Kvæg og Gjeder, drev dem indover Hardangervidderne og fik dem fede. Om Høsten drev de saa sine Hjorder til Byerne og ned i Fladbygderne, hvor de solgte dem med mere eller mindre Fortjeneste. Hvordan det gik til at disse Driftekarer kom til at sætte Kursen over Havet, omtales i næste Artikel.

Bygdelagene.

Numedalslaget og dets Aarbog. En vellykket Naumdøl-Fest nær Canton, S. D.; Lagets Bogsamling.

Idet Numedalslaget nu staar i Begreb med at afslutte sin Existens som særskilt Lag, og fordi denne Afslutning finder Sted ved Enden af dets tyveaarige Bestaaen, vil det kanske høve at kaste et Blik tilbage paa, hvad der er udrettet i dette Tidsrum.

Numedalslaget blev stiftet i Fargo, N. D., i Aaret 1908, og den, som gav Stødet til Lagets Dannelse, var dets senere mangeaarige Formand, Statssenator H. H. Strøm. Ved Siden af sit Hverv som Formand fik han Tid til at faa tegnet en hel Del Aktier for Numedalsbanen, men da det blev ordnet saa, at Staten bygget Banen, faldt disse bort. I Mindeaaret 1914 blev der atter samlet, dennegang en Mindegave til Hjembygden i Numedal. Man naadde den vakre Sum af over $6,000, som blev indsat som et Fond for værdige trængende i Dalen. Som en Taknemmelighedsgave tilbage fra Norge fik Ungdommen i Numedal samlet Midler til og forfærdiget en vakker Silkefane, der er vort Lags stolte Mærke og pryder op ved vore Aarsmøder. Laget har nemlig i alle disse Aar, med Undtagelse af et af Krigsaarene, holdt sit aarlige Møde. Disse Møder har altid været godt besøgt, og her har norsk Sprog og Lynne havt frit Løb, tilligemed Felespil, Sang og Bygdeprat. At man saaledes har kunnet træffe Venner og Sambygdinger, som man maaske ikke har set paa Aar og Dag, og leve op igjen Minderne fra Ungdomstiden, har altid været Glanspunktet ved disse Møder.

Men det Foretagende, hvoraf Laget har sin største Fortjeneste, og som er et Mærke, der vil staa efter os for alle Tider, er Udgivelsen af dets Aarbog. Dens første Numer udkom Vaaren 1915, og den har siden kommet som regelmæssig Gjæst til vore Aarsmøder hvert Aar, saaledes at der nu er 14 Hefter og et Tillæg om Pastor Olsens Jerusalemsfærd udkomne. Aarbogen søger at være et Bindeled mellem vore Folk i Numedal og dens udvandrede Sønner og Døtre, hvorfor den indeholder Naturskildringer, Historier og Biografier, baade fra Norge og Amerika. Af Beretningerne fra vort nye Land er især Pioneer- og Settlementhistorierne, som oftest skrevne af dem der selv har oplevet dem, de mest interessante og værdifulde. Dernæst kommer Selvbiografier af vore ledende Mænd, der som oftest er ledsaget af Billeder af Forfatterne, deres Familie eller Hjem. Af disse vore Foregangsmænd, som vi saa mange Gange har været sammen og hygget os med, men som nu, paa faa Undtagelser nær, hviler under Grønsværet, vil jeg faa Lov til at nævne: Hon. H. H. Strøm, Hon. Louis O. Foss, Hon. Oley Nelson, Hon. G. N. Midgarden, Guttorm Gregerson, Bernh. Stoltenberg, Halvor L. Skavlen, Andrew Knudson, Ole og Ansten Nattestad, Tore og Anne Kirkjorden, Ole og Anne Enestvedt, Halvor Steinarson, Signe M. Steinarson, Thore Brugaard, Ole Groven, Helge Thoreson, Ole og Knut Vikan, Stener Kravik, H. G. Flaata, Kittilsland-Brødrene, Helgesen-Brødrene, John Reierson og mange flere.

Ved Siden af disse Selvbiografier indeholder Aarbogen en hel Del Mindestrifter over afdøde Numedøler, mange vakre Digte af vore egne Folk, Nyheder og Navnelister. De 14 Aarbøger udgjør 1,721 Sider og har 378 gode Billeder af vore Folk, deres Huse og Familier. Der er endnu mange usolgte Exemplarer, og det er nu besluttet at binde alle vore Aarbøger ind i to Bind for hvert Sæt. De af vore Folk, som har tat Vare paa sine Aarbøger og vil ha dem indbundne, bør sende samme til undertegnede senest inden 15de November. Dersom man ikke har alle Numre, kan vi skaffe de manglende Bøger til rimelig Pris. Indbindingen vil ikke koste over $1.50 pr. Sæt (to Bind). For dem som ikke har Aarbøgerne, men vil kjøbe nye indbundne Sæt, vil disse kunne faaes for $3 pr. Sæt.

Det er ogsaa en Tilfredsstillelse ved denne Lagets Milepæl at notere, at alle Udgifter forbundne med Lagets Virksomhed, der især for Aarbogens Vedkommende beløber sig til noksaa store Summer hvert Aar, er opgjorte og betalte, saa Laget nu kan gaa ind i den nye Organisation uden Gjæld. Det er at haabe, at de andre Afdelinger af Numedal, Kongsberg og Omegns Lag kan gjøre ligedan, da „en grei Regnskab gjør et langt Venskab". Dette Resultat vilde aldrig kunnet være opnaad uden meget uegennyttigt og selvopofrende Arbeide af vore Medlemmer, særlig da af dem, som har havt med Aarbogen at gjøre. Af disse vil jeg nævne vor Sagaskriver S. G. Mogan og Assistent Ole K. Glaim, vor kraftige Talsmand Louis O. Foss og vor Protokolfører Ole H. Flaata. Sidstnævnte modtar fremdeles Aarpenge og sender ud Aarbøger.

Det er med en Følelse af Glæde over, at vi har kunnet faa være med i det store kulturelle Arbeide, der nu udføres af vore Bygdelag, og med Ønske om fortsat Fremgang for denne vigtige Sag, at vi nu afslutter vort gamle Lag og gaar ind i Numedal, Kongsberg og Omegns Lag haabende, at det vil fortsætte med at løfte vort Folks Selvagtelse og styrke Kjærligheden til vort Sprog, por Slægt og Landene paa begge Sider af Verdenshavet.

O. O. Enestvedt.

Sacred Heart, Minn.

En Fest og en Fane.

Lørdag den 29de September var en hel Del Naumdøler og andre Norske samlet i Dayton Hall, 7 Mil Nord for Canton, S. D. „Naumdøla Samband", det Nationale Namdalslag i Amerikas Formand, bød velkommen, hvorefter Jens C. Jensen holdt en kort Bøn, og Forsamlingen sang et Salmevers. Sognepræst Atle Svanøe talte vakkert og varmt om Livets reelle Værdier, om vor ideale Stræben efter at gjøre godt, efter at glæde andre. Det var Udtryk for det bedste i Kristendommen. Derefter talte Formanden om Namdalslagets Tilblivelse. Han fortalte, at Arne W. Nakling, Lagets trofaste Sekretær, fik i 1926 Ideen til Lagets Stiftelse. Formanden aabenbarte ogsaa, at i 1927, da det kneb som værst for Laget, var det Mrs. Liva Nakling, Arnes Hustru, som reddet Laget. Som en Paaskjønnelse for disse Ting og det Hjertelag og den Gjæstfrihed, som Naklings altid havde vist Naumdøler og andre, havde deres Venner skillinget sammen og kjøbt dem et Kurvmøblement. Et Tæppe blev trukket tilside, og der — paa Scenen — stod det nydelige Møblement, som vakte alles Beundring. Æren for det heldige Valg tilkommer Oluf Petterson, som derved røbet sin fine Smag. Og han og særlig Jacob Skillingstad tilkommer Æren for, at Indsamlingen løb saa heldig af. Der var indkommet $24.10 mere end alle Udgifter, saa det Beløb overraktes Naklings kontant tilligemed Møblementet. Formanden viste i sin Tale Lagets store Betydning og Familien Naklings Indsats, og han takket alle og Naklings specielt for alt det, de havde gjort for Laget og Medmennesker.

Arne Nakling sa Tak for Gaven, som han hævdet var „aldeles uforfjent", og overrakte samtidig til Lagets Fanefond $25 kontant „som første Installment af første Bidrag", Gave fra Naklings. Han lovet mere senere, og Formanden som øiensynlig ikke vilde staa tilbage, lovet $50 til Fane- og Flagfondet. Pastor Svanøe gav $5, Erling Thome $2, Johan Oplø $1, og Mrs. O. J. Skillingstad, Geddes, S. D., har git $1 i samme Øiemed. Dette er de første Bidrag til dette Fond. Flagene, et amerikansk og et norsk Silkeflag, tænkes anskaffet til Aarsmødet i 1929 (2den, 3die og 4de Juli i Astoria, S. D.), og Fanen skulde helst være færdig til Brug i Begyndelsen af Mai 1930, da Laget slutter sig til „De Nye Vikinger" og reiser til Norge og Namdalen til 900-Aars Festen. Turens Leder er Einar Hilsen, Nordtrønder og Namdaling eller Naumdøl, født i Drammen, men opvoxet i Namdalen.

Der blev sunget norske Sange og drukket deilig Kaffe og spist delikate Smørrebrød, en Anretning som særlig Mrs. Oluf Petterson, Mrs. Peder Sivertson, Mrs. Adolf Petterson, Mrs. Else Pederson og andre tilstedeværende Damer havde alt Bryderiet med og al Æren af. Og det var ikke den mindste. Ved 11-Tiden var det koselige Samvær over. Man skiltes med Ønsket om snarlig Gjensyn.

210 Bind, væsentlig norske Bøger skjænket Laget af dets Formand, bragte Formanden med sig til Bogstyreren, Adolf Petterson, Canton, S. D. (R. 3). Bogregler er nu udarbeidet, og Bogsamlingen til fri Afbenyttelse. En yderligere Gave paa 300 andre Bind, ogsaa væsentlig norske Bøger, har Formanden øget Boggaven med i Oktober, saa „Naumdøla Samband" har nu over 500 Bind i sin Bogsamling.

Namdalinger i Amerika vil holde stor Mønstring i Astoria, S. D., til næste Aar, og Aaret efter i Namdalen. Lagets Formand retter derfor herved en indtrængende Opfordring til alle Namdalinger i Amerika til at melde sig ind i Laget. Send Indmeldelse til Formanden eller Kassereren, Oluf Petterson, 1404 East 10th St., Sioux Falls, S. D. Kontingenten er bare $1 om Aaret; for Medlemmer af andre Lag bare 50 Cents. Kona fri. Børn under 21 heime fri; andre 50 Cents. For Lokallag bare 10 Cents pr. Medlem eller $5 som Minimum pr. Aar for det hele Lag. Nærmere Oplysninger faaes hos Formanden, Einar Hilsen, Astoria, S. D.

Einar Hilsen.

UNDERWOOD & UNDERWOOD, N. Y.

Dr. Thomas G. Masaryk.

En ny Portrætstudie af Czecho-Slovakiets Præsident, Dr. Thomas G. Masaryk, en af de mest fremskudte Mænd i Europas politiske Liv. Han har klaret at skabe solide Forhold i sit Land. Dr. Masaryk er nu Kandidat for Nobels Fredspris.

Sydafrikansk Ministerkrise endt. Pretoria, Sydafrika, 7de Nov. J. B. M. Hertzogs Kabinet tog Afsked igaar, men blev samme Dag omorganisert under samme Ledelse, men med nye Post- og Telegrafminister. H. W. Sampson overtog denne Stilling efter W. B. Madeley som tidligere havde tat Afsked efter en Strid med Hertzog angaaende en Konferens han havde havt med Repræsentanter for Native Trade Union.

Musik.

Den russiske Kedroff-Kvartets Koncert forl. Aften i Garrick Theatret maa sikkert ha været en sand Fest for alle de tilstedeværende Dyrkere af firstemmig Mandssang. Hver enkelt af Kvartettens Medlemmer er en fuldendt Solist; Andenbassen har en fænomenal Dybde, Førstetenors Stemme har en bedaarende Klang, Barytonen er meget sonor. Hver enkelt Præstation var den fineste Kunst; for disse Herrer forstaar at det alene er Deklamationen som kan gjøre firstemmig Sang til Kunst, og at saadan Deklamation er umulig, hvis man ikke har et fint Pianissimo. Det var kun yderst sjelden at Kvartetten tydde til et Fortissimo. Man kan gjerne si at 90 Procent af Kvartettens Sang var under et Mezzoforte, og 75 Procent bevæget sig omkring et Pianissimo, idet den i dette dynamiske Leie fandt de rette Nuancer for sin Deklamation.

Med Extranumerne bød Kvartetten paa ca. 25 Sange. To Grupper bestod af Kunstsange af russiske Komponister som Arensky, Gretchaninov, Sokolov, Tschaikovsky, Rubenstein, Glinka og andre. En Gruppe bød paa russiske Folkesange. Desuden var der en Gruppe Sange af ikke-russiskesk Komponister. I denne Gruppe var det naturligvis Reissigers „Olaf Trygvason", som særlig interesserte norske Tilhørere. Den blev sunget paa Russisk, som alt andet Kvartetten opvarter med; men Olaf Trygvason, Erling Skjalgson og Ormen lange blev udtalt saa tydelig, at man gjerne kunde trod det var Nordmænd som sang. Det kunstneriske Foredrag Russerne her gir har neppe nogen norsk Kvartet eller Sangforening præstert Mage til. For Kedroff-Kvartetten er ikke „Olaf Trygvason" en „Kraftsang", som norske Sangere vilde kalde det — en Sang hvor de kan synge ud. Tvertimod, naar „Hvor bliver Olaf Trygvason?" undtaes, synges det hele meget dæmpet; Sangen er blet lyrisk og elegisk. Udsætningen er den samme som den norske Sangere benytter, naar undtaes at i tredie Vers, „Stille stille i samme Stund", synges „alle stod" ligedan som i de øvrige Vers, istedenfor det meget virkningsfulde Pianissimo Staccato.

Kvarttettens Medlemmer er J. K. Denissoff, T. F. Kasakoff, N. N. Kedroff og C. N. Kedroff. De har alle været knyttet til den keiserlige Opera eller det keiserlige Konservatorium i Leningrad.

Koncerten var arrangert af Eleanor Poehler.

* *

Braemer Strygekvartet gav forrige Onsdagaften sin første Kammermusikaften i Kunstinstitutets Audotirum. Engelbert Roentgen har af de opløste Verbrugghen og Minneapolis Strygekvartetter dannet et udmærket Ensemble som skaffet Publikum en nydelesrig Aften og sikkert vil skaffe mange flere. Medlemmerne, Henri Verbrugghen og Jenny Cullen, Violin, Paul Lemay, Bratsch, og Engelbert Roentgen, Cello, er saa fremragende Musikere og Kunstnere at de kan yde det bedste i Kammermusikens fine Kunst. Og de havde en udmærket assisterende Kunstner i Pianisten Carl Herring, hvis autoritative og fine Spil dannet en vakker og virkningsfuld Baggrund for to af de fremførte Værker.

Et vægtigt og vakkert Program blev git repræsenterende tre af Musikverdenens Mestere, Brahms, Haydn og Schumann. Første Numer var Brahms Trio i C Moll Op. 101, git af Herrerne Verbrugghen, Roentgen og Herring. De fire Satser i dette skjønne Værk med det kraftige, tændende og fængslende musikalske Indhold fik en rytmisk og dynamisk sikker Udførelse af stor Virkning. Samspillet var udmærket og gjennemgaaende fint afveiet. Haydns Kvartet i D Dur fik ogsaa en god Udførelse, særlig dens to sidste Satser. Ikke mindst virkningsfuld var imidlertid Kvartettens Udførelse af Robert Schumanns herlige Kvintet i Es Dur. Det brillante Samspil, den klangligе Skjønhed og det fint afveiede Foredrag, vidnende om dyb Indtrængen i Kompositionens Aand, gjorde det til en en stor Glæde at høre Kvartettens Udførelse af Værket. Som et hele var det en rig og skjøn Musikaften, og Tilhørerne viste da ogsaa de optrædende hjertelig Paaskjønnelse.

* *

Filharmoniske i Oslo gav den 14. Oktober en Koncertopførelse af Glucks Opera „Orfeus" under Ledelse af Kapelmester Dobrowen. Solisterne var Pauline Dobert, Haldis Helen-Nilsen og Ruth Stabel. Et stort blandet Kor medvirket.

Oslo Haandværkersangforening har været paa en Koncertreise til Stockholm. Sangerne var paa Slottet og sang for Kong Gustaf. De sang først „Ur svenska hjärtans djup", hvorpaa Foreningens Formand, Robarth, i en kort Tale gav Udtryk for Sangernes Glæde over at faa Anledning til at synge for Kongen. Han udbragte derefter et Leve for Kongen, som besvartes med fire kraftige Hurraraab. Kongen takket med nogen varme Ord. Sangkoret sang derefter Olav Trygvason og Halling af Eyvind Alnæs. Sangerhyldesten sluttet med Stenhammars „Sverige". Kongen takket for der vakre Hyldest.

„Svenska Dagbladet" gav de norske Sangeres Koncert en meget vellig Omtale, talte om god Sangkultur og Eyvind Alnæs' ypperlige Ledelse. Komponist Peterson-Berger, som er en meget streng Kritiker, udtaler sig derimod meget skarpt i „Dagens Nyheter". Han sier Alnæs er helt umulig. „Jeg for min Del har aldrig før set en slig Leder," skriver han. „En Takslagningsmaskine med plagsomt ensformige, stive, fuldstændig udtryksløse Bevægelser, som kunde øge eller minke sin Hastighed noget, om man trykket paa en Knap — saaledes virket denne Musici som betegnes som en af Norges mest repræsentative Ledere."

* *

Det svensk-amerikanske Klokkeorkester havde samlet et meget interessert Publikum i Central Lutheran Church Fredag Aften. Med 206 Klokker, hvis Klang strækker sig over flere Oktaver, frembringer disse sex Kunstnere Musik, som tildels er af rent symfonisk Virkning. O. E. Swanson, Dirigent og Opfinderen af dette Klokketonesystem, maa absolut været en Begavelse. Svensk Musik gives en Hædersplads i Programmet, og blandt de mest anslaaende Numere var udentvil Sødermans „Ett Bondbröllop". Af betagende Virkning var Paderewskis bekjendte Menuet, og Sousa-Marschen „The Stars and Stripes Forever" blev spillet med et Sving som det bedste Brass Band neppe kunde hamle op med. Paa Glassofoner — „musikalske Glas", som de før kaldtes — spillet Kunstnerne en Række anslaaende Numere, „Ack i Arkadien" fra Wennerbergs „Gluntarne", en Serenade af Beschnitt, „Vaarsang" af Hasselløf og „Aften og Bøn" af Geijer.

Koncerten blev holdt under Kirkens „Woman's Guild"s Auspicier.

* *

St. Olaf Kor er indbudt til National Federation of Music Clubs Landsfest og to-aarlige Konvention i Boston 9de—17de Juni 1929. I et Brev til Dr. F. Melius Christiansen sier Mrs. William Arms Fisher, Formand for Arrangementskomiteen at man har søgt at faa med til Festen for mulig Optræden der ca. 30 Kororganisationer, og hun tilføier:

„Vi ønsker svært gjerne at ha festlige Korstævner og vilde derfor like at presentere St. Olaf Kor som det fineste Kororganisation i Amerika. Vi anser Mendelssohn-Koret fra Toronto som Canadas største Kororganisation; derfor vilde vi like at præsentere fra de Forenede Stater dets største Kororganisation som vi alle anser St. Olaf Kor fra Northfield Minnesota, at være."

* *

Den norske Sangerinde Karen Schetlein har debutert i Haag som Operettesangerinde og gjort Lykke. Som de fleste norske Kunstnere i Udlandet har ogsaa hun skiftet Navn og kalder sig Eddie Bairmond. Hendes første Optræden var i Operetten „Milliardærsoupeen" og derefter i „De tre smaa Flickor". Amsterdam-Avisenes Korrespondent i Haag skriver om den unge norske Operettesangerinde, at hun sang kultivert og førte sig med Elegance i de skjønne Toiletter.

* *

„Norsk Operaforbund" er stiftet i Oslo for at arbeide for Gjenreisning af den norske Operascene. Den tidligere Forening Norske Operasangeres Forbund gaar i det nye Forbund. Til Formand for Forbundet blev valgt Operasanger Karl Johansen, og til Viceformand Operasanger Halfdan Rode. Styremedlemmer blev Fru Agnes Vollebæk, Sigrid Bakke og Albert Westwang, med Ingeborg Sandvik og Astrid Bisgaard som Suppleanter.

* *

Sangerinden Povla Frijsh har nylig git Koncerter i Norge og Danmark under Medvirkning af den danske Pianist Elof Nielsen.

* *

Den berømte russiske Pianist og Komponist Rachmaninoff gav den 9. Oktober Koncert i Aulaen i Oslo.

Et udmærket Program blev git Fredag Eftermiddag i Lyceum Teater ved Symfoniorkestrets første Børnekoncert i Sæsonen. Til stor Glæde for Forsamlingen spillet Dirigent Verbrugghen paa Violin Brudstykker fra Beethovens femte Symfoni, Scherzoen og Finalen, og fra anden Sats i Tschaikowskys berømte femte Symfoni. Programmet blev indledet med en Marsch af Louis Ganne, og blandt de øvrige meget anslaaende Numere maa særlig nævnes Ouverturen til „Wilhelm Tell".

Sacred Hearts 50-Aarsfest.

Sacred Heart i Minnesota holdt 50-Aarsfest 9de Okt.. Det var en storartet Affære og Festkomiteen havde paa kort Varsel gjort sit Arbeide udmærket, meddeler T. H. Ristvedt.

Etpar tusen Mennesker samledes ved 2-Tiden i Kirkekredsens Ungdomsforenings Telt for at høre Programmet som bød paa Taler af Statsauditor Ray P. Chase og Prof. Wilhelm Pettersen, Minneapolis, god Musik og Sang og en Tusenkunstner af en Taskenspiller. Det blev indledet med Bøn af Pastor Giere, hvorpaa G. P. Mangerud i en kort Tale ønsket Forsamlingen velkommen. H. C. Omholt som fungerte som Festens Formand, læste op Sacred Hearts Historie fra Byens Anlæg i 1878. Byens første Kjøbmand var Ole Torbensen. Følgende af de gamle Pioneerer fra de Dage lever nu i Minneapolis og var Festens Æresgjæster: Mr. og Mrs. Fred Walstad, A. O. Gerde, Mrs. Past. Berg, Mrs. Ole Gilbertsen og Mrs. Ole Torbensen. De fleste af Byens gamle Forretningsfolk er døde, saaledes Ole Torbensen, Henry Paulsen, Ole Fuglefjel, Hans Fjeld, Ole Reishus, Mr. Stensen, Mr. Andersen, Hans Tømte, H. O. Syders, Andrew Ogarden og John O'Connor. Byen voxte og Oplysningen steg. Ca. 1880 begyndte O. Ramsland Forretning. Han var Medlem af Legislaturen og fik Navnet „The little Champion from Renville County". Fem Kirker blev bygget: Synodekirken, betjent i Pioneertiden af Pastor Johannes Berg, nu af Nils Giere — Mrs. Berg og 2 af hendes Døtre var Æresgjæster ved Festen; Hauges Kirke, nu betjent af Pastor Idar Melom, før af hans Far, Pastor Halvorsen; den svenske Kirke; Frikirken, først betjent af Pastor Ludvig Pedersen, nu af Pastor H. O. Lee, og Konferenskirken før betjent af Pastor Eriksen, nu af hans Sønner Mikael og Olaf. De tre førstnævnte Kirker er i Byen og blev bygget i 80-Aarene.

Sacred Heart har nu prægtigt Skolehus, godt Vandværk, Betonfortaug og gruslagte Gader, og store prægtige Murbygninger er bygget i de senere Aar. Og skyldfri er baade Byen og Skoledistriktet. Mr. Chase skildret, hvad de gamle Pioneerer havde været for Samfundet og hvad Oplysning og Opdragelse betyr. Prof. Pettersen gav ogsaa en levende Skildring i sin Tale ved Kveldsmødet af hvad Fædrene havde lidt og stridt for at bygge vort Land. Han læste op to ypperlige Digte, et om Staten Minnesota og et for Sacred Hearts Jubilæum.

Programmet var godt udført helt igjennem. Sacred Heart Band spilte godt og Kvartetten fra Havk Creek sang vakkert. Myrtle Ristvedt, Violin, Hans Ristvedt, Klarinet, og Miss O. Enestvedt ved Pianoet gav vakker Musik. Om Kvelden optraadte 4 Negre som spilte Guitar, Mandolin og Trækspil.

Under Festen blev Blomsterbuket overrakt til Mrs. H. Paulsen som ældste Pioneerkvinde i Sacred Heart og Mrs. Hanna Hanson, Wheaton, Minn., som den førstefødte i Sacred Heart. Mrs. Hanson er Datter af Mr. og Mrs. Fred Walstad, Minneapolis.

„Har du hørt, at Marie er blet gift med Billy Henriksen?"

„Det sier du ikke! Det var jo ham, hun var forlovet med."

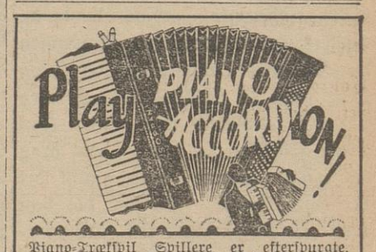

Piano-Trækspil Spillere er eftersøgte. For Scene, Soloer, Orkestre eller for Deres egen Fornøielse hjemme er Soprani Piano-Trækspillet det populære Instrument idag. Lær at spille dette Mester Piano-Trækspil for baade Deres Fornøielse og for Fortjeneste.

Skriv idag efter gratis Katalog og interessant Oplysning. Ingen Forpligtelse.

Agenter, som selv spiller, ønskes.

SOPRANI INC OF NORTH AMERICA

U. S. A., Seattle, 1615 3rd Ave.
Canada, Vancouver, 524 Seymour St.

Minneapolis Tidende, 08.11.1928, p. 6
Downloaded from Nasjonalbiblioteket, 2026

The famous Russian pianist and composer Rachmaninoff gave a concert on October 9th in the Aulaen in Oslo.

[Translation: Google]